

บทที่ 3

อุปกรณ์และวิธีดำเนินการทดลอง

3.1 อุปกรณ์และเครื่องมือที่ใช้วิเคราะห์สาร

- 3.1.1 เครื่องเขย่าสำหรับสกัดแยกสาร รุ่น V-ON ของบริษัท Iwaki ประเทศญี่ปุ่น
- 3.1.2 เครื่องระเหยสูญญากาศแบบหมุน รุ่น RE-52 ของ Yamato ประเทศญี่ปุ่น
- 3.1.3 เครื่องเก็บปริมาตรย่อย รุ่น D-180 ของบริษัท Elyela ประเทศญี่ปุ่น
- 3.1.4 บีม (Fumilap pump) รุ่น Osy-1 ของบริษัท Fluid metering ประเทศสหรัฐอเมริกา
- 3.1.5 อ่างน้ำร้อนควบคุมอุณหภูมิ รุ่น TU-160 ของบริษัท Techne ประเทศอังกฤษ
- 3.1.6 เครื่องเขย่า รุ่น G-560 E ของบริษัท Scientific industries
- 3.1.7 เครื่องเขย่าควบคุมอุณหภูมิ รุ่น WRT ของบริษัท Inform ประเทศสวิตเซอร์แลนด์
- 3.1.8 เครื่องวัดค่าการดูดกลืนแสง รุ่น V3100 ของบริษัท Shimadzu ประเทศญี่ปุ่น
- 3.1.9 เครื่อง Ultrasonicator รุ่น D G-1 ประเทศไต้หวัน
- 3.1.10 High Performance Liquid Chromatograph รุ่น LC-6A ของ
บริษัท Shimadzu ประเทศญี่ปุ่น
- 3.1.11 คอลัมน์ชนิดวิเคราะห์หือ ZORBAX(LC-ODS.Steel) ขนาด 250x4.6 มิลลิเมตร
- 3.1.12 คอลัมน์แก้วชนิดเก็บลำดับส่วนหือ Shimpack (LC-ODS.Steel) ขนาด 250x30
มิลลิเมตร
- 3.1.13 คอลัมน์แก้วขนาด 2.5x100 เซนติเมตร
- 3.1.14 หลอดขนาดแคปิลลารี ขนาด 5 ไมโครลิตร ของบริษัท Becton, Dickinson
ประเทศสหรัฐอเมริกา

3.2 สารเคมี

- 3.2.1 เฮกเซน(hexane) ใช้ Commercial grade, Analytical grade ของบริษัท Merck ประเทศเยอรมัน
- 3.2.2 โทลูอิน(toluene) ใช้ Commercial grade, Analytical grade ของบริษัท Merck ประเทศเยอรมัน
- 3.2.3 เมทานอล(methanol) ใช้ Commercial grade, Analytical grade และ HPLC grade ของบริษัท Merck ประเทศเยอรมัน
- 3.2.4 ไดคลอโรมีเทน (dichloromethane) ใช้ Analytical grade ของบริษัท Merck ประเทศเยอรมัน
- 3.2.5 คาร์บอนเตตระคลอไรด์ (carbontetrachloride) ใช้ Analytical grade ของบริษัท Merck ประเทศเยอรมัน
- 3.2.6 อะซีโตนไทรล (acetonitrile) ใช้ HPLC grade ของบริษัท J.T.Baker ประเทศสหรัฐอเมริกา
- 3.2.7 เอทิลอะซิเตต(ethyl acetate) ใช้ Commercial grade ของบริษัท Merck ประเทศเยอรมัน
- 3.2.8 คลอโรฟอร์ม (chloroform)ใช้ Analytical grade ของบริษัท Merck ประเทศเยอรมัน
- 3.2.9 สารมาตรฐานอะซาไดแรคติน (Azadirachtin), purity 95% ของบริษัท International Ltd. ประเทศอังกฤษ
- 3.2.10 ซิลิกาเจล (silica gel)ชนิด 60 Art 7731 สำหรับคอลัมน์โครมาโทกราฟี ของบริษัท E.Merck Darmstads
- 3.2.11 เซฟาเดกซ์(Sephadex) LH-20Code no. 17-0090-01 ของบริษัท Phamacia Biotech AB ประเทศสวีเดน
- 3.2.12 แผ่นทินแลร์โครมาโตกราฟี ซิลิกาเจล 60 F254 ของบริษัท Merck ประเทศเยอรมัน

3.3 เทคนิคต่าง ๆ ที่ใช้ในการทดลอง

3.3.1 ควิคคอลัมน์โครมาโทกราฟี (QUICK COLUMN CHROMATOGRAPHY)

วิธีนี้มักจะใช้ในการแยกสารออกเป็นกลุ่มใหญ่ๆก่อน ตามความมีขั้วของสารเพื่อความเร็ว แล้วจึงนำสารกลุ่มใหญ่นั้นไปแยกให้ได้สารที่บริสุทธิ์ยิ่งขึ้น ด้วยวิธีที่เหมาะสมต่อไป

วิธีเตรียม ใช้บุชเนอร์ (BUCHNER) ขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 11 เซนติเมตร เป็นคอลัมน์ นำบุชเนอร์วางลงบนขวดดูด (SUCTION FLASK) ซึ่งต่อกับปั้มน้ำโดยมีจุกยางรองรับ เปิดปั้มน้ำ บรรจุซิลิกาเจล ชนิด 60 G ART 7731 ซึ่งใช้เป็นตัวดูดซับลงในบุชเนอร์ให้สูงประมาณ 4 เซนติเมตร ระหว่างบรรจุซิลิกาเจลต้องกดให้แน่น และเกลี่ยผิวหน้าให้เรียบ จากนั้นเทตัวทำละลายลงบนผิวหน้าซิลิกาเจล เพื่อให้ตัวทำละลายไหลผ่านลงขวดดูด ซึ่งจะทำให้ซิลิกาเจลอัดตัวแน่นยิ่งขึ้น นำสารสกัดที่ต้องการแยก มาคลุกกับซิลิกาเจลให้เข้ากันจนร่วน บดให้ละเอียดบรรจุลงในคอลัมน์ แล้วกดผิวหน้าให้เรียบ ปิดผิวหน้าด้วยกระดาษกรอง ชะคอลัมน์ที่เตรียมเรียบร้อยแล้วด้วยตัวทำละลายที่ใช้ในการแยกสารครั้งละเท่า ๆ กัน

3.3.2 คอลัมน์โครมาโทกราฟี (COLUMN CHROMATOGRAPHY)

ใช้คอลัมน์แก้วขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 4.0 เซนติเมตร ยาว 60 เซนติเมตร อัตราส่วนตัวดูดซับ ต่อสารที่ต้องการแยกประมาณ 20 ต่อ 1 โดยน้ำหนัก

วิธีเตรียม นำคอลัมน์แก้วมาอุดปลายด้านล่างด้วยสำลีที่สะอาดจำนวนเล็กน้อย ใช้แท่งแก้วดันสำลีให้อยู่ที่ปลายด้านล่าง แล้วบรรจุตัวทำละลายลงไปประมาณครึ่งหนึ่งของคอลัมน์ เปิดจุกให้ตัวทำละลายไหลออกจากคอลัมน์ช้า ๆ เพื่อไล่ฟองอากาศ และป้องกันไม่ให้สำลิลอย จากนั้นผสมซิลิกาเจล ชนิด 60 ART 7731 กับตัวทำละลาย คนให้เข้ากัน แล้วนำไปบรรจุลงในคอลัมน์ค่อย ๆ บรรจุซิลิกาเจลนั้นลงไปให้ติดต่อกันและสม่ำเสมอ พร้อมทั้งเปิดคอลัมน์ให้ตัวทำละลายไหลออกอย่างช้า ๆ และคอยปรับให้ผิวหน้าเรียบโดยเคาะคอลัมน์เบา ๆ เพื่อให้ซิลิกาเจลลงไปจนเหลือประมาณ 5 เซนติเมตรเหนือผิวซิลิกาเจลจึงปิดจุก นำสารสกัดที่ต้องการแยกมาคลุกกับ

ซิลิกาเจลให้เข้ากันจนร่วน แล้วบรรจุลงในคอลัมน์ช้า ๆ โดยไม่ให้ฟองอากาศและให้ผิวหน้าเรียบ ล้างผิวภายในคอลัมน์ให้สะอาดด้วยตัวทำละลายเดิม แล้วปล่อยให้ระดับของตัวทำละลายลดลง จนเกือบถึงผิวหน้าของซิลิกาเจลอีกครั้ง แล้วชะคอลัมน์ด้วยตัวทำละลายต่าง ๆ ที่ใช้ในการแยกสารต่อไป

3.3.3 ทินแลร์โครมาโทกราฟี (THIN-LAYER CHROMATOGRAPHY)

การเตรียมภาชนะสำหรับ DEVELOP ใช้ขวดแก้วสะอาดที่มีฝาปิดสนิทขนาดพอเหมาะ ที่จะใส่แผ่นทินแลร์โครมาโทกราฟีสำเร็จรูปชนิด ซิลิกาเจล 60 F254 ได้ ใส่กระดาษกรองให้ทาบ ผิดันในขวด เติมตัวทำละลายที่จะใช้ DEVELOP ลงในขวดให้สูงประมาณ 1 เซนติเมตร ปิดฝาขวด เอียงขวดให้ตัวทำละลายเปียก กระดาษกรองให้ทั่วแผ่น ทิ้งไว้ 1/2 ชั่วโมง เพื่อให้ในขวดอึมตัวด้วยไอของตัวทำละลาย

การแต้มสาร ใช้หลอดแคปิลลารี(CAPILLARY TUBE) ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางไม่เกิน 0.05 เซนติเมตร แต้มสารที่ต้องการทดสอบลงบนโครมาโทเฟลท โดยให้จุดเริ่มต้นห่างจากขอบล่าง และขอบข้างประมาณ 1 ชั่วโมง สารแต่ละจุดห่างกันไม่น้อยกว่า 1 เซนติเมตร ด้านบนขีด SOLVENT FRONT ที่ต้องการไว้ ปล่อยให้จุดของสารละลายที่แต้มแห้งสนิท แล้วจึงนำไปทำการ DEVELOP

การ DEVELOP จุ่มโครมาโทเฟลทที่แต้มสารเรียบร้อยแล้ว ลงในขวดแก้วที่อึมตัวด้วยไอของตัวทำละลายที่เหมาะสม ปิดฝาทิ้งไว้ให้ตัวทำละลายซึมขึ้นไปจนถึงขีด SOLVENT FRONT จึงเอาโครมาโทเฟลทออกจากขวดแก้ว ปล่อยให้ตัวทำละลายระเหยจนแห้ง นำไปตรวจหาตำแหน่งของสารโดยการใช้ไอของไอโอดีนเป็นตัวตรวจสอบ ทำได้โดยการนำโครมาโทเฟลทที่ DEVELOP แล้วใส่ในขวดที่มีเกล็ดไอโอดีน บริเวณที่มีสารจะเห็นเป็นสีต่าง ๆ ชัดเจน

3.3.4 การเตรียมตัวอย่างโดย Solid Phase Extraction (SPE)

Solid Phase Extraction (SPE) เป็นวิธีหนึ่งซึ่งใช้หลักการ partition เหมือนกับวิธีการสกัดด้วยตัวทำละลาย แต่ต่างกันที่ใช้องค์แข็งเป็นตัวจับสารที่เราสนใจ โดยของแข็งจะถูกบรรจุในแท่ง SPE เรียกว่า Sep-Pak

ขั้นตอนการใช้งานทั่วไปของ Sep-Pak Cartridge

1. การทำความสะอาดตัวอย่าง เป็นวิธีที่ใช้มากที่สุดในการทำจัดสิ่งเจือปนที่ไม่ต้องการออกจากตัวอย่างเพื่อเพิ่มความถูกต้องแม่นยำในการคำนวณทางด้านปริมาณวิเคราะห์ ซึ่งจะใช้ได้ดีกับตัวอย่างที่มีปริมาณน้อย

2. การเตรียมสารตัวอย่างที่ยุ่งยากซับซ้อน เช่นตัวอย่างที่มีโปรตีนสูง ได้แก่ตัวอย่างประเภทเนื้อเยื่อต่างๆ ซึ่งก่อนที่จะนำตัวอย่างผ่าน Sep-Pak ต้องมีการปรับสภาพของตัวอย่างให้เหมาะสมเสียก่อน โดยทำให้เนื้อเยื่ออยู่ในรูปของสารละลายโดยนำไปย่อยเป็นต้น สารที่ได้หลังจากการย่อยมักจะประกอบไปด้วยสารประกอบหลายชนิดที่มีคุณสมบัติต่างกัน ถ้านำมาฉีดเข้าสู่ระบบ HPLC โดยไม่ผ่าน Sep-Pak อาจเกิดปัญหาของการแยกของพีคไม่ชัดเจน

3. การเตรียมสารตัวอย่างที่มีปริมาณต่ำ ได้แก่ตัวอย่างทางด้านสิ่งแวดล้อมในการเตรียมสารตัวอย่างโดยใช้ Sep-Pak มีวิธีในการเลือกโดยพิจารณาจากคุณสมบัติของสารตัวอย่าง-ตรวจสอบคุณสมบัติของสารตัวอย่างทั้งหมด ได้แก่ คุณสมบัติการละลาย ความมีขั้ว-ไม่มีขั้ว ความเสถียรของสารตัวอย่าง เป็นต้น

- เลือกชนิดของ Sep-Pak ให้เหมาะสมกับสารตัวอย่าง โดยให้สารที่สนใจสามารถจับกับpacking ที่บรรจุใน Sep-Pak ได้หรืออาจพิจารณาจากระบบ HPLC ที่มีอยู่ เช่น Reverse phaseหรือ Normal Phase

- เลือกตัวทำละลายที่เหมาะสมในการใส่ตัวอย่างลงใน Sep-Pak และเลือกตัวทำละลายที่ชะสารออกจาก Sep-Pak

Sep-Pak นี้เป็นอีกทางเลือกหนึ่งซึ่งจะช่วยให้การเตรียมสารตัวอย่างสำหรับการวิเคราะห์ด้วยระบบ HPLC เป็นเรื่องที่ยง่ายขึ้นเพราะเป็นวิธีที่สะดวกรวดเร็ว ประหยัด ปลอดภัย ใน

การทำงาน สามารถนำไปใช้กับตัวอย่างได้หลายชนิด นอกจากนี้ยังจะช่วยให้ผลการวิเคราะห์ที่ได้ มีความถูกต้องแม่นยำมากยิ่งขึ้น

3.3.5 การเตรียมสารละลายมาตรฐานอะซาไดแรคตินเพื่อทำกราฟมาตรฐานในการหา ความเข้มข้นของสารสกัดสะเดาและอะซาไดแรคตินที่สกัดได้จากเมล็ดสะเดา

เตรียมสารละลายมาตรฐานอะซาไดแรคตินที่มีความเข้มข้นตั้งแต่ 20 ถึง 125 ไมโครลิตร แล้วฉีดสารละลายแต่ละความเข้มข้นเข้าเครื่อง นำพื้นที่ได้พีคในแต่ละความเข้มข้น ของสารละลาย มาลากกราฟมาตรฐาน (standard calibration curve)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

3.3.5.1 สภาวะของเครื่อง HPLC ที่ใช้เตรียมกราฟมาตรฐาน (calibration curve) และวิเคราะห์ และหาปริมาณอะซาไดแรคตินที่ได้จากการสกัดโดยใช้ตัวทำละลายร่วม และโดยวิธีใช้ soxhlet การวิเคราะห์สารซึ่งได้จากการเตรียมอนุพันธ์อะซาไดแรคตินด้วยเอนไซม์ดังนี้

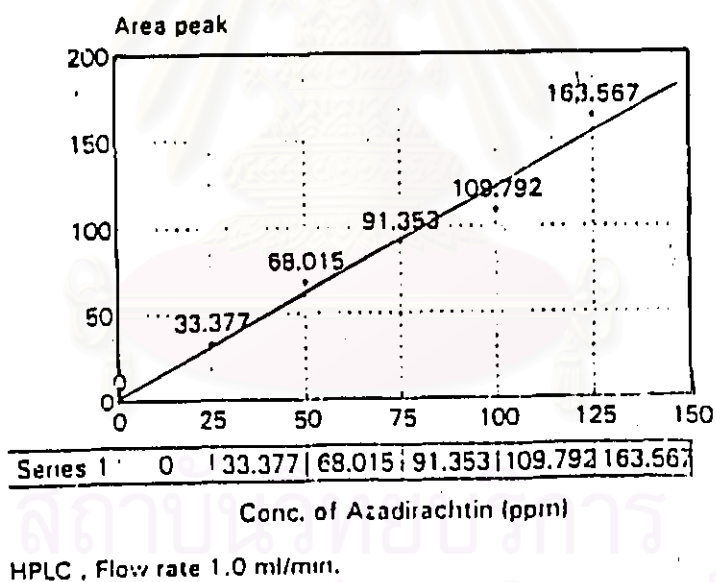
คอลัมน์ :	คอลัมน์สำหรับวิเคราะห์ (analytical column) Zorbax (LC-ODS, STEEL, 150 x 4.6 มิลลิเมตร)
สารละลายตัวพา :	อะซิโตไนตริล 40% ในน้ำ
สารละลายตัวล้าง :	เมทานอล 80% ในน้ำ
อัตราการไหล :	1.0 มิลลิลิตรต่อนาที
ความดัน :	8.0 บาร์
ปริมาณที่ใช้วิเคราะห์:	10 ไมโครลิตร
อุณหภูมิ	25 องศาเซลเซียส
ตัวทำละลายสารตัวอย่าง :	เมทานอล
ความยาวคลื่นในการตรวจวัด	210 นาโนเมตร
การคำนวณ	พื้นที่ใต้พีค
เวลาในการวิเคราะห์:	40 นาที
Sensitivity	0.8 AUFS.
Attenuation	4
การวิเคราะห์เป็นแบบ	Isocratic

จากภาพที่ 1(ภาคผนวก) แสดงให้เห็นว่าความยาวคลื่นสูงสุดที่ใช้ในการตรวจวัด = 210 นาโนเมตร โดยการทดลองจากอะซาไดแรคติน 0.005 กรัม ละลายในเมทานอล 3 มิลลิลิตร

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 2 แสดงความเข้มข้นต่างๆของสารละลายมาตรฐานอะซาไดแรคตินกับพื้นที่ใต้พีคที่ retention time ของอะซาไดแรคติน

ความเข้มข้นของสารละลาย (ppm)	พื้นที่ใต้พีค
25	33,377
50	68,015
75	91,353
100	109,792
125	163,567

รูปที่ 6 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างความเข้มข้นของสารละลายมาตรฐานอะซาไดแรคตินกับพื้นที่ใต้พีค

จากนั้นนำสารละลายที่เตรียมได้ 10 ไมโครลิตรฉีดเข้าเครื่อง แล้วนำพื้นที่ได้พีคที่ได้มาหาความเข้มข้น เพื่อหาปริมาณอะซาไคแรคติน

3.3.6. การเตรียมสารละลายตัวพาและสารละลายตัวอย่างก่อนเข้าเครื่องHPLC(High Performance Liquid Chromatography)

3.3.6.1 การเตรียมสารละลายตัวพา

สารละลายตัวพาที่ใช้ในงานวิจัยนี้ คือ เมทธานอล อะซิโตนไตรล และ น้ำ เมทธานอลที่ใช้เป็นประเภท HPLC grade และ Analytical grade โดยก่อนใช้จะกรองผ่านกระดาษกรองเซลลูโลสอะซิเตต ขนาด 47 มิลลิเมตร น้ำที่ใช้เป็นน้ำกลั่นที่ผ่านการเอาอ๊อนออกจากน้ำ 2 ครั้ง (double deionize water) และอะซิโตนไตรลใช้เป็น HPLC grade และ Analytical grade โดยก่อนใช้กรองผ่านกระดาษกรอง PTFE ขนาด 47 มิลลิเมตร

3.3.6.2 การเตรียมสารละลายตัวอย่าง

นำตัวอย่างมาละลายด้วยเมทธานอล กรองผ่านกระดาษกรองเซลลูโลสอะซิเตต ขนาด 13 มิลลิเมตร แล้วผ่าน Sep-pak C18 cartridge ปรับปริมาตรของสารละลายเป็น 1 มิลลิตร สำหรับการวิเคราะห์หาปริมาณอะซาไคแรคติน หรือปรับปริมาตรของสารละลายเป็น 5.0 มิลลิตร สำหรับการเก็บลำดับส่วน HPLC เพื่อทำอะซาไคแรคตินให้บริสุทธิ์

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

3.3.7 การหาปริมาณอะซาไดแรคติน โดยใช้ HPLC (High Performance Liquid Chromatography)

การวิเคราะห์และหาปริมาณอะซาไดแรคติน โดย HPLC จะใช้คอลัมน์สำหรับวิเคราะห์ (analytical column) จากการทดลองหาสภาวะที่เหมาะสมได้ปรับชนิดและความเข้มข้นของสารละลายตัวพาในอัตราการไหลที่เท่ากันคือ 1.0 มิลลิลิตรต่อนาทีพบว่าที่อะซาไดแรคตินออกจากคอลัมน์ในสภาวะที่ต่างกัน ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3. แสดงเวลาที่อยู่ในคอลัมน์ ในสภาวะที่ต่างกัน

ชนิดและความเข้มข้นของสารละลายตัวพา	อัตราการไหล	เวลาที่อยู่ในคอลัมน์
40% อะซีโตนในน้ำ	1 มิลลิลิตรต่อนาที	11 นาที
50% เมทานอลในน้ำ	0.5 มิลลิลิตรต่อนาที	49 นาที
60% เมทานอลในน้ำ	0.5 มิลลิลิตรต่อนาที	38 นาที
70% เมทานอลในน้ำ	0.5 มิลลิลิตรต่อนาที	12 นาที
80% เมทานอลในน้ำ	0.5 มิลลิลิตรต่อนาที	3.6 นาที

การคำนวณหาปริมาณอะชาไดแรคติน

การหาปริมาณอะชาไดแรคตินสามารถหาได้จากกราฟมาตรฐานอะชาไดแรคตินดังรูปที่ 6 โดยสมมติให้กราฟมาตรฐานมี ความชัน = A ตัวอย่างมีน้ำหนัก B กรัม ละลายในตัวทำละลาย 1 มิลลิลิตร แล้วใช้หลอดจีดขนาด 10 ไมโครลิตร จีดเข้าเครื่อง HPLC และจากโครมาโทแกรมได้พื้นที่ใต้พีค = C

$$\text{ความเข้มข้นของอะชาไดแรคติน} = \text{พื้นที่ใต้พีค} \div \text{ความชัน}$$

$$\therefore \text{ความเข้มข้นของอะชาไดแรคติน} = C/A \text{ ไมโครกรัม/ มิลลิลิตร}$$

ในสารละลาย 1 มิลลิลิตร มีปริมาณสารตัวอย่าง B กรัม

สารตัวอย่าง B กรัม มีอะชาไดแรคติน $C/A \times 10^{-6}$ กรัม

สารตัวอย่าง 100 กรัม มีอะชาไดแรคติน $C \times 10^{-6} \times 100 / A \times B = C \times 10^{-4} / A \times B$ กรัม

$$\therefore \text{ปริมาณอะชาไดแรคติน} = C \times 10^{-4} / A \times B \%$$

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

3.3.8 การทำอะซาโตแครคตินให้บริสุทธิ์โดยการเก็บลำดับส่วน จาก HPLC (preparative HPLC) จากการสกัดสารโดยวิธีใช้ตัวทำละลายร่วมและการสกัดสารโดยวิธี soxhlet

● สภาวะของเครื่อง เป็นดังนี้

คอลัมน์ :	คอลัมน์สำหรับเก็บลำดับส่วน (preparative column) Shimpack (LC-ODS, STEEL, 250 x 30 มิลลิเมตร)
สารละลายตัวพา :	อะซีโตไนไตรล 30% ในน้ำ
สารละลายตัวล้าง :	เมทานอล 80% ในน้ำ
อัตราการไหล :	9.9 มิลลิลิตรต่อนาที
ความดัน :	15.0 บาร์
ปริมาณที่ใช้วิเคราะห์ :	5.0 มิลลิลิตร
อุณหภูมิ :	25 องศาเซลเซียส
ตัวทำละลายตัวอย่าง :	เมทานอล
ความยาวคลื่นการตรวจวัด :	210 นาโนเมตร
การคำนวณ :	พื้นที่ใต้พีค
เวลาในการวิเคราะห์ :	200 นาที
Sensitivity :	0.8 AUFS.
Attenuation :	7-9
การวิเคราะห์เป็นแบบ :	isocratic

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

● ขั้นตอนในการทำอะซาไดแรคทินให้บริสุทธิ์โดยการเก็บลำดับส่วน

นำสารตัวอย่างมา 0.2 กรัม ละลายด้วยสารละลายตัวพา 5.0 มิลลิลิตร แล้วผ่านการเตรียมสารละลายตัวอย่างดังการทดลองที่ 3.3.6.2 แล้วฉีดสารละลายเข้าเครื่อง HPLC ตามสถานะของเครื่องข้างต้น เก็บลำดับส่วนของสารละลายลำดับส่วนละ 20 มิลลิลิตร ต่อหลอดทดลอง เก็บลำดับส่วนของสารละลายจนกระทั่งไม่มีพีคของโครมาโทแกรมเกิดขึ้นที่หน้าจอ(recorder) แล้ววิเคราะห์หาสารบริสุทธิ์ โดยรวมลำดับส่วนของสารละลายที่มีโครมาโทแกรมในระยะเวลาเดียวกัน แล้วระเหยเอาตัวทำละลายในแต่ละส่วนออกที่อุณหภูมิ 33 องศาเซลเซียส ที่ความดันสูญญากาศ

● การสกัดแยกอะซาไดแรคทินออกจากเมล็ดสะเดา

การสกัดแยกอะซาไดแรคทินออกจากเมล็ดสะเดาโดยการทดลอง 2 วิธี

1. ตัวทำละลายโดย soxhlet
2. ด้วยตัวทำละลายร่วม

3.4. การสกัดแยกอะซาไดแรคทินออกจากเมล็ดสะเดา วิธีที่ 1

ขั้นตอนการสกัดแยกอะซาไดแรคทินออกจากเมล็ดสะเดา โดยการเตรียมเมล็ดสะเดา(preparation) แล้วสกัดสารสกัดจากเมล็ดสะเดาด้วยเฮกเซนโดยวิธี Soxhlet ขนาดใหญ่ แล้วนำกากเมล็ดสะเดาที่ได้มาแช่ในเมทานอล สกัดแยกสารไม่บริสุทธิ์ออกจากสารสกัดสะเดา โดยอาศัยคุณสมบัติของการกระจายตัวของตัวทำละลายระหว่างเฟส(partition)ด้วยตัวทำละลายต่างๆ แล้วแยกสารของสารสกัดด้วยเอทิลอะซิเตต-เฮกเซน ทำการแยกสารอื่นออกจากสารสกัดสะเดาในซิลิกา เจลคอลัมน์ โดยใช้สารละลายตัวพาเมทานอลในโทลูอีนที่มีความเข้มข้นตั้งแต่ 2% จนถึง 9% เพื่อเก็บสารที่อยู่ในช่วงของอะซาไดแรคทิน แล้วทำอะซาไดแรคทินให้บริสุทธิ์ด้วย preparative HPLC โดยการเก็บลำดับส่วนในช่วงพีคของอะซาไดแรคทินเท่านั้น สุดท้ายศึกษาเอกลักษณ์ของสารที่แยกได้จาก preparative HPLC โดยใช้หลักฐานทางเคมี เช่น NMR, MS

3.4.1 การเตรียมเมล็ดสะเดา

นำเมล็ดสะเดาแห้งมากระเทาะเปลือก แยกเอาเนื้อใน เก็บไว้ในห้องเย็น เมื่อจะนำมาใช้ให้บดด้วยเครื่องปั่น (blender) ให้ละเอียด

3.4.2 การสกัดสารสกัดสะเดาโดยวิธี soxhlet ขนาดใหญ่

3.4.2.1 การสกัดด้วยเฮกเซน

ซึ่งเมล็ดสะเดาที่ผ่านการเตรียมเมล็ดสะเดาข้างต้นดังในข้อ 3.4.1 4.0 กก. สกัดด้วยเฮกเซนจำนวน 10 ลิตรโดยวิธี soxhlet เป็นเวลา 48 ชม. นำสารละลายเฮกเซนมาทดสอบบนแผ่นทินแลร์โครมาโทกราฟีเทียบกับสารมาตรฐานอะซาไดแรคตินดังวิธีที่ 3.3.3 แล้วกลั่นแยกเอาเฮกเซนออกจนเกือบหมดโดยวิธีกลั่นลดความดันด้วยเครื่องระเหยสูญญากาศแบบหมุนวิเคราะห์หาปริมาณอะซาไดแรคติน ตามวิธี 3.3.5-3.3.7 และเก็บกากเมล็ดสะเดาที่ผ่านการสกัดด้วยเฮกเซนไว้

3.4.2.2 การสกัดสารด้วยเมทานอล

นำกากเมล็ดสะเดาจาก 3.4.2.1 มาชในเมทานอล 95% จำนวน 6 ลิตร ทิ้งไว้ 24 ชั่วโมง แล้วนำสารละลายที่สกัดได้มารอง แล้วกลั่นแยกเอาเมทานอลออกจนเกือบหมด โดยวิธีกลั่นลดความดันด้วยเครื่องระเหยสูญญากาศแบบหมุนที่อุณหภูมิ 33 องศาเซลเซียส นำเมทานอลที่กลั่นได้ไปสกัดกากเมล็ดสะเดาซ้ำอีกหลาย ๆ ครั้ง ครั้งละ 24 ชั่วโมง โดยนำสารละลายแต่ละครั้งทดสอบบนแผ่นทินแลร์โครมาโทกราฟี ตามวิธี 3.3.3 จนกระทั่งสารละลายเมทานอลที่กรองได้ ไม่มีจุดที่ปรากฏบนแผ่นทินแลร์โครมาโทกราฟีในระยะทางของสารตรงกับระยะทางของสารมาตรฐานอะซาไดแรคตินที่เคลื่อนที่ได้ จึงหยุดสกัด นำสารละลายที่สกัดได้ไประเหยเอาตัวทำละลายออก ซึ่งน้ำหนักสาร และวิเคราะห์หาปริมาณอะซาไดแรคติน ตามวิธี 3.3.5-3.3.7

3.4.3 การสกัดแยกสารไม่บริสุทธิ์ออกจากสารสกัดสะเดา โดยอาศัยคุณสมบัติของการกระจายตัวของตัวทำละลายระหว่างเฟส

3.4.3.1 การสกัดด้วยเมทานอล 95% - เฮกเซน

นำสารสกัดที่ผ่านการสกัดดังในข้อ 3.4.2.2 15 กรัม ละลายด้วยเมทานอล 95% 400 มิลลิลิตร ในกรวยแยก (separatory funnel) เติมหีกเซน 400 มิลลิลิตร สกัดแยกเมทานอลด้วยเครื่องเขย่าสำหรับแยกสารเป็นเวลา 10 นาที แยกชั้นเมทานอลออกจากชั้นเฮกเซน ไซ้ชั้นเมทานอลมาใส่ในกรวยแยกอีกใบหนึ่ง แล้วเติมหีกเซน 400 มิลลิลิตร ลงในกรวยแยก แล้วสกัดดังวิธีเดิม ที่ชั้นเฮกเซน แล้วสกัดด้วยเฮกเซนด้วยวิธีเดิมอีก 2 ครั้ง ครั้งละ 400 มิลลิลิตร นำสารละลายเมทานอลแต่ละครั้งทดสอบบนแผ่นทินแลร์โครมาโทกราฟี ตามวิธี 3.3.3 จนกระทั่งสารละลายเมทานอล ไม่มีจุดของอะซาไดแรคทิน จึงหยุดสกัด ไซ้ชั้นสารละลายเมทานอลมาล้างลดความดันด้วยเครื่องระเหยสุญญากาศแบบหมุนที่ อุณหภูมิ 33 องศาเซลเซียส นำสารสกัดเมทานอลมาวิเคราะห์หาปริมาณอะซาไดแรคทิน ตามข้อ 3.3.5-3.3.7

3.4.3.2 การสกัดด้วยน้ำ-เอทิลอะซิเตต

นำสารสกัดสะเดาเมทานอลที่สกัดข้างต้น 15 กรัม มาละลายด้วยเอทิลอะซิเตต 400 มิลลิลิตร เติมน้ำ 400 มิลลิลิตร สกัดในกรวยแยก สกัดแยกสารละลายด้วยเครื่องเขย่าสำหรับสกัดแยกเป็นเวลา 10 นาที แยกชั้นเอทิลอะซิเตตออกจากชั้นน้ำ แล้วสกัดสารละลายชั้นเอทิลอะซิเตตด้วยน้ำอีก 3 ครั้ง ครั้งละ 400 มิลลิลิตร นำชั้นเอทิลอะซิเตตมากำจัดน้ำออกด้วยการเติมโซเดียมซัลเฟตแอนไฮดรัส แล้วระเหยเอทิลอะซิเตตออกจนแห้ง โดยใช้เครื่องระเหยภายใต้สุญญากาศแบบหมุนที่อุณหภูมิ 33 องศาเซลเซียส นำไปวิเคราะห์หาปริมาณอะซาไดแรคทิน ตามวิธีข้อ 3.3.5-3.3.7

3.4.4 การแยกสารของสารสกัดด้วยเอทธิลอะซิเตต-เฮกเซน

ซึ่งสารสกัดด้วยเอทธิลอะซิเตต จากข้อ 3.4.3 10 กรัม ละลายด้วยสารละลายผสมระหว่างเอทธิลอะซิเตตกับเฮกเซนในอัตราส่วน 3 ต่อ 1 แล้วแยกด้วยควิควอลัมน์โครมาโทกราฟีซึ่งมีซิลิกาเจล 50 กรัมเป็นตัวดูดซับตามวิธีในข้อ 3.3.2 แล้วชะคอลัมน์ด้วยสารละลายผสมที่ละลายสารตัวอย่าง เก็บสารละลายที่ชะออกมาครั้งละ 200 มิลลิลิตร นำสารละลายแต่ละส่วน(fraction)มาทดสอบว่ามีอะซาไดแรคตินหรือไม่โดยใช้ทินแลร์โครมาโทกราฟีตามวิธี 3.3.3 จนกระทั่งสารละลายที่จุดบนแผ่นไม่ปรากฏว่ามีระยะทางของสารตรงกับระยะทางของสารมาตรฐานอะซาไดแรคตินที่เคลื่อนที่จึงหยุดชะคอลัมน์ รวมสารที่เหมือนกันที่เก็บได้เข้าด้วยกันนำไปกลั่นไล่ตัวทำละลาย ซึ่งน้ำหนักสารและวิเคราะห์หาปริมาณอะซาไดแรคตินตามวิธี 3.3.5-3.3.7

3.4.5 การแยกสารอื่นออกจากสารสกัดสะเตาในระบบคอลัมน์

ทำการเตรียมคอลัมน์ดังการทดลองที่ 3.3.2 ซึ่งมีซิลิกาเจลหนัก 200 กรัม เป็นตัวดูดซับล้างคอลัมน์โดยผ่านโทลูอิน 150 มิลลิลิตร อัตราการไหลของสารละลายในคอลัมน์ 1 มิลลิลิตรต่อนาที แล้วผ่านสารสกัด ข้อ 3.4.4 15 กรัม ซึ่งละลายในโทลูอิน 5 มิลลิลิตรลงในคอลัมน์ ชะคอลัมน์ด้วยสารละลายตัวพา ซึ่งแปรอัตราส่วนของสารละลายเมทานอลในโทลูอิน 2 % ถึง 9% แต่ละส่วนจะใช้ตัวชะ 1000 มิลลิลิตร. เก็บสารละลายที่ออกจากคอลัมน์เป็นลำดับส่วน 15 มิลลิลิตร ต่อขวดทดลองรวมสารแต่ละส่วนที่มีทินแลร์โครมาโทแกรมเหมือนกันเข้าด้วยกัน เพื่อแยกเอาเฉพาะจุดเดียวที่ตรงกับสารละลายมาตรฐานอะซาไดแรคติน พร้อมทั้งวิเคราะห์หาอะซาไดแรคตินทุก ๆ 5 หลอดทดลองเมื่อพบช่วงที่มีปริมาณอะซาไดแรคตินมาก จะหาปริมาณทุก ๆ หลอดทดลอง รวมสารละลายที่ตรวจพบอะซาไดแรคตินซึ่งมีพีคโครมาโทแกรมเหมือนกัน แล้วนำไปกลั่นไล่ตัวทำละลายนำมาวิเคราะห์หาอะซาไดแรคติน ตามวิธี 3.3.5-3.3.7

3.4.6 การทำอะชาไดแรคทินให้บริสุทธิ์ (Purification) ด้วย preparative HPLC

การทำอะชาไดแรคทินให้บริสุทธิ์ (Purification) สามารถทำได้โดยวิธีเก็บลำดับส่วนของสารละลายโดย HPLC

นำสารที่ได้จากการทดลองวิธีข้อ 3.4.5 จำนวน 0.5 กรัม มาละลายด้วย เมธานอล 5.0 มิลลิลิตร กรองผ่านกระดาษกรองเซลลูโลสอะซิเตต ขนาด เส้นผ่าศูนย์กลาง 13 มิลลิเมตร แล้วผ่าน Sep-pak C₁₈ cartridge ปรับสถานะของเครื่อง HPLC ดังข้อ 3.3.4 ฉีดสารละลายเข้าเครื่อง HPLC เก็บสารละลายที่ออกจากคอลัมน์เป็นลำดับส่วน 20 มิลลิลิตร ต่อ ช่วงทดลอง แล้วนำสารละลายในแต่ละช่วงมาวิเคราะห์หาอะชาไดแรคทินตามวิธีข้อ 3.3.5-3.3.7 จากโครมาโทแกรมที่ได้จากเครื่อง HPLC รวมลำดับส่วนของสารละลายในแต่ละช่วงทดลองที่มีโครมาโทแกรมคล้ายกันแล้วระเหยเอาตัวทำละลายออก ภายใต้อากาศที่อุณหภูมิ 33 องศาเซลเซียส ซึ่งน้ำหนักแต่ละลำดับส่วน หาปริมาณอะชาไดแรคทินด้วยการทดลองที่ 3.3.5-3.3.7

3.4.7 การศึกษาเอกลักษณ์ของสารที่แยกได้จาก preparative HPLC

วิเคราะห์โครงสร้างโดย NMR [Nuclear Magnetic Resonance]. และ MS (mass spectroscopy)

3.5. การสกัดแยกอะซาไดแรคตินออกจากเมล็ดสะเดา วิธีที่ 2

ขั้นตอนการสกัด แยกอะซาไดแรคติน ออกจากเมล็ดสะเดาวิธีที่ 2 ทำโดยการเตรียมเมล็ดสะเดา (Preparation) แล้วสกัดสารจากสะเดาโดยใช้ตัวทำละลายร่วม(co-extraction solvent) ด้วยเฮกเซนและเอทานอล หลังจากนั้นสกัดแยกสารไม่บริสุทธิ์ออกจากสารสกัดสะเดา โดยอาศัยคุณสมบัติของการกระจายตัวของตัวทำละลายระหว่างเฟส (Partition) ด้วยตัวทำละลายต่างๆ แล้วแยกสารชนิดอื่นออกจากสารสกัดสะเดาในเซฟาเดกซ์คอลัมน์(cleanup) ซึ่งใช้สารละลายผสมระหว่างเมทานอลในคลอโรฟอร์ม 50 % เป็นสารละลายตัวพา ทำอะซาไดแรคตินให้บริสุทธิ์ด้วยการเก็บลำดับส่วนโดยการทำให้ preparative HPLC สุดท้ายศึกษาเอกลักษณ์ของสารที่แยกได้จาก preparative HPLC โดยใช้หลักฐานทางเคมี เช่น H-NMR ,C-13-NMR

3.5.1 การเตรียมเมล็ดสะเดา

ทำการทดลองเช่นเดียวกับข้อ 3.4.1

3.5.2 การสกัดสารสกัดจากสะเดาโดยใช้ตัวทำละลายร่วม

นำเมล็ดสะเดาที่เตรียมแล้วจากข้อ 3.4.1 น้ำหนัก 603 กรัม มาแช่ในเอทานอล 95% จำนวน 820 มิลลิลิตร และเฮกเซน 400 มิลลิลิตร แล้วให้ความร้อนโดยแช่ในอ่างน้ำร้อนที่อุณหภูมิ 55 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 10 ชั่วโมง แล้วนำส่วนผสมมารองเอาจากเมล็ดทิ้ง นำสารละลายที่ได้มาหาปริมาณอะซาไดแรคติน ตามการทดลองวิธีที่ 3.3.5- 3.3.7 ระเหยสารละลายผสมเอทานอลและเฮกเซนภายใต้ความดันสุญญากาศที่ อุณหภูมิ 33 องศาเซลเซียส ซึ่งน้ำหนักสารที่ได้

นำสารที่ผ่านการสกัดในข้างต้นมาเติมเฮกเซน 978 มิลลิลิตร จะเกิดตะกอนของแข็งกระจายในชั้นเฮกเซน กรองตะกอน แล้วชั่งน้ำหนัก นำตะกอนที่ได้มาทดสอบหาปริมาณอะซาไคแรคติน ตามวิธีข้อ 3.3.5-3.3.7

3.5.3 การสกัดแยกสารไม่บริสุทธิ์ออกจากสารสกัดสะอาด โดยอาศัยคุณสมบัติของการกระจายตัวของตัวทำละลายระหว่างเฟส (Partition)

3.5.3.1 การสกัดด้วยเมทานอล 95%-เฮกเซน

นำสารสกัด ที่ผ่านการสกัดด้วยตัวทำละลายรวม ในขั้นต้น 15 กรัม ละลายด้วยเมทานอล 95% 400 มิลลิลิตร ในกรวยแยก(separatory funnel) เติมเฮกเซน 400 มิลลิลิตร สกัดแยกเมทานอลด้วยเครื่องเขย่าสำหรับแยกสารเป็นเวลา 10 นาที แยกชั้นเมทานอลออกจากชั้นเฮกเซน ไซ้ชั้นเมทานอลมาใส่ในกรวยแยกอีกใบหนึ่ง แล้วเติมเฮกเซน 400 มิลลิลิตรลงในกรวยแยก แล้วสกัดด้วยวิธีเดิม ทั้งชั้นเฮกเซน แล้วสกัดด้วยเฮกเซนด้วยวิธีเดิมอีก 2 ครั้ง ครั้งละ 400 มิลลิลิตร นำสารละลายเมทานอลแต่ละครั้งทดสอบบนแผ่นทินแลร์โครมาโทกราฟี ตามวิธี 3.3.3 จนกระทั่งสารละลายเมทานอล ไม่มีจุดของอะซาไคแรคติน จึงหยุดสกัด ไซ้ชั้นสารละลายเมทานอลมาลั่นลดความดันด้วยเครื่องระเหยสุญญากาศแบบหมุนที่ อุณหภูมิ 33 องศาเซลเซียส นำสารสกัดเมทานอลมาวิเคราะห์หาปริมาณอะซาไคแรคติน ตามข้อ 3.3.5-3.3.7

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

3.5.3.2 การสกัดด้วยน้ำ-เอทิลอะซิเตต

นำสารสกัดสะเดาเมธานอลที่สกัดข้างต้น 15 กรัม มาละลายด้วยเอทิลอะซิเตต 400 มิลลิลิตร เติมน้ำ 400 มิลลิลิตร สกัดในกรวยแยก สกัดแยกสารละลายด้วยเครื่องเขย่า สำหรับสกัดแยกเป็นเวลา 10 นาที แยกชั้นเอทิลอะซิเตตออกจากชั้นน้ำ แล้วสกัดสารละลายชั้นเอทิลอะซิเตตด้วยน้ำอีก 3 ครั้ง ครั้งละ 400 มิลลิลิตร นำชั้นเอทิลอะซิเตตมากำจัดน้ำออกด้วยการเติมโซเดียมซัลเฟตแอนไฮดรัส แล้วระเหยเอทิลอะซิเตตออกจนแห้ง โดยใช้เครื่องระเหยภายใต้สูญญากาศแบบหมุนที่อุณหภูมิ 33 องศาเซลเซียส นำไปวิเคราะห์หาปริมาณอะซาไดแรคตินตามวิธีข้อ 3.3.5-3.3.7

3.5.4. การแยกสารอื่นออกจากสารสกัดสะเดาในระบบคอลัมน์ (Clean up)

ในการแยกสิ่งสกปรกออกจากสารสกัดสะเดาจะผ่านคอลัมน์ ซึ่งมีเซฟาเดกซ์เป็นสารดูดซับในคอลัมน์ตามวิธี 3.3.2 ซึ่งสารสกัดสะเดา 5.0 กรัม มาละลายด้วยตัวทำละลายตัวพา คือ สารผสมระหว่างคลอโรฟอร์มและเมธานอล ในอัตราส่วน 50 เปอร์เซ็นต์ปริมาณน้อยที่สุด บรรจุสารสกัดนี้ลงในคอลัมน์ โดยให้อัตราการไหลของสารละลายตัวพา 1.0 มิลลิลิตรต่อนาที เก็บสารละลายที่ออกจากคอลัมน์เป็นลำดับส่วน ลำดับส่วนละ 15 มิลลิลิตร ต่อหลอดทดลอง แล้วทดสอบสารแต่ละหลอดบนแผ่นทินแลร์โครมาโทกราฟี (TLC) ตามวิธีข้อ 3.3.3 จนกระทั่งสารละลายในแต่ละหลอดทดลองไม่มีระยะทางที่ตรงกับจุดของสารละลายมาตรฐานอะซาไดแรคตินที่ปรากฏ จึงหยุดผ่านการชะ

จากลำดับส่วนของสารละลายที่เก็บได้ นำสารละลายในแต่ละหลอดมาวิเคราะห์หาอะซาไดแรคติน โดยเครื่อง HPLC (Analytical Column) โดยการเก็บรวมลำดับส่วน จากโครมาโทแกรมที่มีลักษณะคล้ายกัน แล้วระเหยเอาตัวทำละลายในแต่ละส่วนออก ที่อุณหภูมิ 33 องศาเซลเซียส ที่ความสูญญากาศ แล้ววิเคราะห์หาปริมาณอะซาไดแรคตินตามวิธีข้อ 3.3.5-3.3.7

3.5.5 การทำอะชาไดแรคทินให้บริสุทธิ์ ด้วย preparative HPLC

นำสารที่ได้จากการทดลอง 3.5.4 น้ำหนัก 0.2 กรัม ละลายด้วยอะซิโตนไตรล 5.0 มิลลิลิตร จากนั้นเก็บลำดับส่วนโดย HPLC ดังวิธีข้อ 3.3.8 นำสารอะชาไดแรคทินที่ได้ซึ่งน้ำหนักและวิเคราะห์หาปริมาณอะชาไดแรคทิน

3.5.6 การศึกษาเอกลักษณ์ของสารที่แยกได้จาก preparative HPLC

วิเคราะห์โครงสร้างอะชาไดแรคทินโดยเทคนิค NMR (Nuclear Magnetic Resonance)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

3.6 การศึกษาปฏิกิริยาของเอนไซม์ไลเปสกับอะซาไดแรคตินตัวหนึ่ง

●เอนไซม์ที่ในการศึกษา 2 ชนิด คือ

1. ไลเปส แคนดิดา (Candida lipase)
2. ไลเปส โรซิพัส (Rhizopus lipase)

●คุณสมบัติของ ไลเปส แคนดิดา

เป็นของแข็ง 60,000 หน่วยต่อมิลลิกรัม มีจำนวนหน่วยทั้งหมด 1,080,000 หน่วย อุณหภูมิที่เหมาะสมสำหรับเอนไซม์ชนิดนี้ คือ 37 องศาเซลเซียส และความเป็นกรดต่าง (pH) ที่ดีที่สุดที่ 7.2

●คุณสมบัติของไลเปส โรซิพัส

มีความเข้มข้น 428,866.5 หน่วยต่อ 50 ไมโครลิตร 8577 หน่วยต่อไมโครลิตร อุณหภูมิที่เหมาะสมสำหรับเอนไซม์ชนิดนี้ คือ 37 องศาเซลเซียส และความเป็นกรดต่าง (pH) ที่ดีที่สุดที่ 7.7

3.6.1 การเตรียมสารละลายแต่ละชนิด

3.6.1.1 การเตรียม stock reagent สำหรับไลเปส โรซิพัส

นำโปตัสเซียมฟอสเฟตบัฟเฟอร์ความเข้มข้น 0.2 โมลาร์ pH =6.0 ละลายกลีเซอรอล 0.4 มิลลิลิตรและน้ำ 1.5 มิลลิลิตร จะได้สารละลายกลีเซอรอล 20 % ในสารละลายฟอสเฟตบัฟเฟอร์ 10 มิลลิโมลาร์ pH =6.0

นำไลเปส โรซิพัส 0.05 มิลลิลิตร สารละลายในกลีเซอรอล 20 % ในโปตัสเซียมฟอสเฟต 10 มิลลิโมลาร์ pH =6.0 จะได้ stock reagent มีความเข้มข้น 2860 หน่วยต่อไมโครลิตรแล้วเก็บที่อุณหภูมิ -20° ข.

3.6.1.2 การเตรียม working reagent สำหรับเอนไซม์ไวโรซัท โลเปส

นำโลเปส ไวโรซัท ที่ได้จาก stock reagent 10 ไมโครลิตร เติมลงในโปตัสเซียม ฟอสเฟตบัฟเฟอร์ความเข้มข้น 10 มิลลิโมลาร์ pH=6.0 90 ไมโครลิตร จะได้ความเข้มข้นของ ไวโรซัท 286 หน่วยต่อไมโครลิตร

3.6.1.3 การเตรียม stock reagent สำหรับโลเปส แคนดิดา

นำโปตัสเซียมฟอสเฟตบัฟเฟอร์ความเข้มข้น 0.2 โมลาร์ pH=7.2 ละลายกลีเซอรอล 0.4 มิลลิลิตรและน้ำ 1.5 มิลลิลิตร จะได้สารละลายกลีเซอรอล 20% ในสารละลายฟอสเฟตบัฟเฟอร์ 10 มิลลิลิตรโมลาร์ pH=7.2

3.6.1.4 การเตรียม working reagent สำหรับโลเปส แคนดิดา

นำโลเปส แคนดิดา เข้มข้น 2160 หน่วยต่อไมโครลิตร ที่ได้จาก stock reagent 10 ไมโครลิตร เติมลงในโปตัสเซียมฟอสเฟตบัฟเฟอร์ความเข้มข้น 10 มิลลิโมลาร์ pH=7.2 90 ไมโครลิตร จะได้สารละลายแคนดิดา โลเปสเข้มข้น 216 หน่วยต่อไมโครลิตร

3.5.1.5 การเตรียมสารละลายอะชาไดแรคตินเข้มข้น 5 มิลลิกรัมต่อ 1 มิลลิลิตร ในเอทานอล 25%

ละลายอะชาไดแรคตินตัวหนึ่งซึ่งมี 0.0156 กรัม retention time =14 (ใน HPLC) ในเอทานอล 95% 0.78 มิลลิลิตร และน้ำ 0.78 มิลลิลิตร จะได้สารละลายอะชาไดแรคตินเข้มข้น 10 มิลลิกรัมต่อเอทานอล 50% 1 มิลลิลิตร แล้วใช้ไมโครปิเปตดูดสารละลายที่ได้ข้างต้นมา 25 ไมโครลิตร ละลายในน้ำ 25 ไมโครลิตร ได้สารละลายอะชาไดแรคตินเข้มข้น 5 มิลลิกรัม

3.6.2 การทดลองปฏิกิริยาไฮโดรไลซิสของอะซาไดแวกทินกับไลเปส ไวโรฟัส

3.6.2.1 การเตรียมสารละลายอะซาไดแวกทินสำหรับใช้กับไลเปส ไวโรฟัส

ละลายสารละลายอะซาไดแวกทิน 50 ไมโครลิตรจากสารละลายบัฟเฟอร์ที่เตรียมได้ข้างต้น ไปดิลูชันฟอสเฟต, pH = 7.7, 50 มิลลิโมลาร์, 0.55 มิลลิลิตร

3.6.2.2 การเตรียมสารละลายอะซาไดแวกทินสำหรับใช้กับไลเปส แคนดิดา

ละลายสารละลายอะซาไดแวกทิน 50 ไมโครลิตรจากสารละลายบัฟเฟอร์ที่เตรียมได้ข้างต้น ไปดิลูชันฟอสเฟต, pH = 7.2, 50 มิลลิโมลาร์, 0.55 มิลลิลิตร

●การบ่มเอนไซม์

เติมเอนไซม์ไวโรฟัสที่เตรียมได้จากข้อ 3.6.1.2 10 ไมโครลิตร มาละลายในสารละลายที่เตรียมได้จากข้อ 3.6.2.1 แล้วทำการบ่มที่อุณหภูมิ 37 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 1 ชม., 4 ชม., และ 24 ชม. หยุดปฏิกิริยาด้วยเอทธิลอะซิเตตอีก 3 ครั้ง เก็บรวมชั้นเอทธิลอะซิเตต แล้วระเหยเอาตัวทำละลายออกด้วยความดันสูญญากาศอุณหภูมิ 33°C นำสารสกัดที่ได้มาละลายในอะซิโตไนตริล 300 ไมโครลิตร แล้วทดสอบปฏิกิริยาจากเครื่อง HPLC โดยใช้สภาวะการทดลองเครื่องดังในข้อ 3.3.5.1

สำหรับการทดลองด้วย ไลเปส แคนดิดา ก็ทำในลักษณะเดียวกับการทดลองข้างต้น โดยการเปลี่ยนตัวเอนไซม์ และสารละลาย blank จะไม่เติมเอนไซม์แต่จะเติมน้ำลงไปแทน